
Kronika adwokatury : z prac Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

---

Palestra 38/5-6(437-438), 199-200

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ponadto NRA zatwierdziła projekt preliminarza NRA, OBA i „Palestry” oraz funduszu inwestycyjno-remontowego na rok 1994 oraz ustaliła składki na rok 1994 – na fundusz administracyjny NRA po 80 000 zł od adwokatów wykonujących zawód oraz po 15 000 zł miesięcznie od adwokatów nie wykonujących zawodu, a na fundusz inwestycyjno-remontowy po 30 000 zł miesięcznie. NRA przyjęła do akceptującej wiadomości uchwałę Prezydium dot. stosowania przepisów o VAT.

W toku dalszych obrad – przyjęto sprawozdanie CZW z 1993 roku oraz założenia planu rozmieszczenia.

NRA pozytywnie oceniła działalność i poziom miesięcznika „Palestra”.

Ożywioną dyskusję wzbudził punkt dotyczący bezwzględного charakteru tajemnicy zawodowej adwokata.

Postanowiono, że Prezydium NRA zgłosi swój udział w postępowaniu przed Sądem Najwyższym toczącym się w związku z wnioskiem Ministra Sprawiedliwości o wykładnię prawa w tym zakresie i będzie popierało stanowisko NRA, że tajemnica adwokacka – zgodnie z Uchwałą NRA z 12 grudnia 1993 r. jest tajemnicą bezwzględnie obowiązującą z mocy art. 6 Prawa o adwokaturze, a przepis ten stanowi *lex specialis* zarówno w odniesieniu do przepisów k.p.k. jak i k.p.c.

NRA zobowiązała Prezydium NRA do przedstawienia na następnym posiedzeniu plenarnym NRA informacji dotyczących spraw dyscyplinarnych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień reklamy.

Nadto NRA podjęła dwie uchwały dotyczące decyzji Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 marca 1994 r., uchylającej uprzednio zgłoszony sprzeciw wobec wpisania jednego z kandydatów na listę adwokatów, zobowiązując Prezydium NRA do wniesienia stosownego odwołania.

■ Z prac Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

► W dniu 13 kwietnia 1994 r. Prezydium NRA przyjęło rezygnację adwokata dr. hab. Leszka Sługockiego z udziału w Kolegium „Palestry”. Panu Mecenasowi Leszkowi Sługockiemu zostały przekazane podziękowania za współpracę

► Na wniosek redaktora naczelnego Prezydium NRA w dniu 11 maja 1994 r. powołało w skład Kolegium miesięcznika „Palestra” adwokata Andrzeja Marcinkowskiego z Izby Poznańskiej oraz prof. dr. hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego z Uniwersytetu Warszawskiego – Dyrektora Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego. Gratulujemy.

► NRA przekazała 10 mln złotych w ramach społecznej akcji, która umożliwiła większej liczbie polskich weteranów wzięcie udziału w obchodach 50 Rocznicy Bitwy pod Monte Cassino.

■ Z prac Komisji Nowelizacji Prawa przy Okręgowej Radzie Adwokackiej

Na zebraniu Komisji Nowelizacji Prawa ORA w Warszawie był diskutowany projekt ustawy Ministerstwa Sprawiedliwości o Naczelnym Sądzie Administracyjnym. W wyniku dyskusji adwokat Jerzy Zduńczyk zebrał uwagi do projektu.

Zwrócić należy uwagę na propozycję ograniczonego odstąpienia od kasacyjnego charakteru Orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Wybrane zagadnienia dotyczące projektu Ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym

Przede wszystkim należy podkreślić, że projekt ustawy dotyczy nie tylko ustroju NSA, ale również postępowania przed tym sądem. W świetle obowiązujących przepisów, postępowanie przed NSA uregulowane jest w dziale VI **Kodeksu postępowania administracyjnego**, a art. 211 k.p.a. w sprawach nieuregulowanych w przepisach tego kodeksu nakazywał odpowiednie stosowanie przepisów k.p.c.

Odrębne uregulowanie postępowania przed Sądem Administracyjnym jest ze wszech miar pożądane, gdyż przepisy k.p.a. dotyczące zaskarżania decyzji do Sądu Administracyjnego regulowały tylko niewielką część tego postępowania, a przepisy k.p.c. bardzo często nie odpowiadały specyfice postępowania przed NSA. Stwierdzenie zaś, że przepisy k.p.c. stosuje się „odpowiednio”, pozwalało na dużą dowolność w interpretacji przepisów **Kodeksu**